

ПРАВДА

Ілюстрований часопис

НА ГОЛГОФІ

І розпяли Його вже
І полилася кров —
Кров Того, що безмежно
Людству дав любов.
А ненависть, а зависть
Вже лікує довкруг:

„Вже помер, вже не встане
Ворог наш, Правди друг!“
Він за них іде молитву:
„Отче, Ти прости їм,
Їх не знають, що діють,
Іх прощаю я всім!“

З долу склонилась
Іова пресвята
І покинула тіло
Душа Бога Христа.
Затужила природа,
Нема птичок пісень,

Сонце скрилося з жалю, —
Темна ніч в білій
Пекла сили лікують...
Не лікуйте ніде —
Буде правда горою,
Боскресення прийде!

Я. В.

Виходить що тижня.
Адреса Редакції і Адм.:
„ПРАВДА“
Львів, вул. Кльоновича
ч. 8. II. пов.
Телефон 4-48.

ПЕРЕДПЛАТА
в краю: Річно 12 зол.
Піврічно 6 зол.
Чвертьрічно 3 зол.
Місячно 1 зол.
За кордоном: Річно 2 ам.
дол. або їх рівновартість.
Поодин. число коштує 20 сот.

Самостійницький рух в Індіях

Як відомо індій, діяч Ганді заповів неоружну боротьбу з Англією за самостійність Індії. Самостійницький рух почав він походом до сільських бань. Зазив Гандія найшов живий відгомін серед Індійців. Із усіх сторін напливають індійські відпоручники й прилучуються до Гандієвого маршу.

На образку бачимо гурт індійських націоналістів у Калькуті (столиця індій-

ського цісарства), що вирушили з прапором, щоби прилучитися до Гандія.

Як доносять із Калькути в часі маніфестацій зорганізованих із пасивним опором убито єдного Індійця, а чотирох Европейців поранила товпа камінням. Що всі зусилля поліції, щоб розігнати маніфестантів, не вдалися, поліція шаржувала й стріляла.

„Бескид“ — ЯК ТИЖНЕВИК

Три роки доходить, як Перемиська Епархіяльна Поміч почала видавати у Львові двотижневий часопис „Бескид“. За той час „Бескид“ не тільки доказав, що щаслива була думка Ініціаторів і Основників такого органу. „Бескид“ поширився головно на Лемківщині і сповняє там високе післанництво пресового апостолятуту. Та показалася потреба ще частійшої його появи. І хоч тяжкі нині часи, та Видавництво рішило всетаки перемінити цей так потрібний часопис на тижневик. Сподіємося, що наше громадянство, духовні й міряне, широко привітають цю переміну як появу зросту католицької преси й католицької активності у нас. Сподіємося що підпирати будуть його ще більше ніж досі, і морально і матеріально для добра рідної Лемківщини і західних наших окраїн. Щастя Боже!

ВІДОЗВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“ В СПРАВІ ПРОТИАЛЬКОГОЛЬНИХ КАРТ.

З приводу надходячих Свят Воскресення Христового видала Головна Управа „Рідної Школи“ протиалькогольні карти. Хто купить таку карту, цей жертвував на „Рідну Школу“ те, що не тільки без ніякого хісна але ще й на шкоду мало бути пропите на свята. На протиалькогольну карту дається добровільний даток, однаке не менше як 2 зол. Протиалькогольні карти повинні вчасно перед святами закупити як поодинокі громадяне так і товариства, котрі уряджують спільне свячене. Імена жертводавців і їх датки будуть оголошені в пресі. Протиалькогольні карти можна набути в кружках і в Головній Управі „Рідної Школи“ у Львові, Ринок ч. 10.

НОВИЙ ЗЕМЛЕТРУС

Часопис „Попольо ді Рома“ доносить, що Лігурійські острови навістив землетрус, який знищив багато домів.

КОМУНІСТИ ПІДПАЛИЛИ КАТОЛИЦЬКУ ЦЕРКВУ

В місті Нью-Йорку в Зедин. Державах Півн. Ам. згоріла гарна католицька церква. Виявилося в слідстві, що підпалили церкву американські комуністи. Зробили вони це з ненависті та з підступами католикам за це, що св. Отець виступив проти більшовицьких злочинств, проти переслідувань віри й Церкви на Радянщині.

ПОЖЕЖА В ЖИДАЧІВСЬКІМ ПОВІТІ

На дніях вибухла пожежа в селянині Йосифа Ястшембского в Млиниських пов. Жидачів. Всі будинки його згоріли, а від них занялися і згоріли будинки враз з живим інвентарем отих його сусідів: Дмитра Гутника, Марії Ясимовичевої, Анни Левкової, Полікарпа Бандури, Осипа Бандури, Петра Бандури й Осипа Олеськова. Шкоду обчислюють на 50 тисяч зол. Причиною пожежі було неосторожне обходження з огнем під час кормлення худоби.

Чи буде надзвичайна сесія сойму?

Шість партій Централів (противних урядові) видали відозву до народу в справі скликання надзвичайної сесії сойму. В парл. колах сподіються, що щойно після свят політичний рух оживається в звязі з надзв. сесією. Сподіються, що сесія ця буде скликана та що в інтересі уряду буде, щоб вона відбулася, бо урядові залежать на погоді кількох важливих справ. Останніми днями відбулося кілька інформаційних

конференцій, з яких виходить, що уряд прем. Славека волів би вибори до сойму відложить ще на один рік. Так треба би сподіватися, що наради сойму відбудутимуться під час надзвичайної і бюджетової сесії.

Між послами кружляє чутка, що президент держави незалежно від посольського почину скличе надзвичайне засідання сойму в половині травня.

— — —

ПІСЛЯ ПРОТЕСТІВ

проти большевицького терору в ССР.

Могутня філя протестів цілого світа проти большевицьких звірств викликала в большевицькім царстві сильне замішання. Бо велике число тих протестів виразно домагається від своїх правителів, зірвати всякі дипломатичні й торговельні взаємини з СРСР. Отже московські комуністи пустили в рух свої випробувані способи, якими не від нині дурять світ. В тій цілі голова їх держави Ріков пустив до загорянських газет заяву, що ніякого переслідування релігії в ССР „ані нема, ані ніколи не було“. Та попсував йому інший большевицький ватажок, дійсний тепер диктатор в ССР Сталін. На запит одного американського журналіста, чи справді в Радянському Союзі переслідують релігію, Сталін зарозуміло відповів: „Так, її переслідують і будуть переслідувати й це є наше нещастя, що ми досі ще не винишили попів“.

Тоді большевики видумали такий спосіб. Голову православної Церкви, митрополита Сергія примусили підписати письмо, призначене для заграниці, що ніби в ССР нема переслідування релігії, а церкви замикають лише ніби тому, що „так народ хоче“. Але чекіст Фенікієв, котрого ДПУ призначило митрополитом на „секретаря“, так незручно скомпонував те письмо, що всі заграниці часописи відразу пізнали большевицьке ошуканство. Не хотіли пізнатися на тім тільки часописи, які стоять на службі большевицької пропаганди.

Тоді більшовики через одну німецьку пресову агенцію пустили вістку, що нібито на зборах комуністичної партії в Москві 14 березня ц.р. ухвалено таку постанову: „Негайно мається припинити замикання церков, бо це можна робити тільки добровільно і за згодою священика“. Це викликало заграницею правдиву сенсацію. Дехто думав, що тепер вже непотрібні ніякі протести, бо релігійні переслідування припинено. Але зараз на другий день сама большевицька агенція ТАСС принесла повний текст тої ухвали. В тій ухвалі сказано, що на селях (про міста нема згадки) можна замикати церкви тільки на бажання переважної більшості селян. Про „згоду“ пароха нема в ухвалі ані слова. Значить, що та постанова Центр. Комітету партії є тільки пробою, успокоїти селян, котрі — особливо на Україні — сильно спротивилися замиканню церков. Московська „Правда“ виразно писала з того приводу, що не йде тут про уступки рад. влади, тільки про те, щоб усунути труднощі при переведенню „колективізації“ села.

А в дійсності большевики ні трохи не спинили свого протирелігійного походу. Того самого дня, коли з'явилось відоме письмо митр. Сергія, в Тверській губернії розстріляли священика Воїнова й псаломщика Мухотіна, а свящ. Меракуліна в Мелітополі заслали на Сибір. Харківський ісполком наказав замкнути 8 православних і старообрядчих церков, а чужинцям в Москві заборонено мати

Виступи залізничних злодіїв і бандитів

До переділу II. кл. в поїзді на варшавській лінії біля Сохачева влізло 3 замаскованих бандитів, які під загрозою револьверів зажадали від подорожників грошей та дорогоцінностей. Коли переплякані подорожні зачали витягати з кишені гроши та стягати з пальців перстені, поїзд нагло задержався. Виявилось, що один з подорожників сусіднього переділу завважав бандитів і задержав поїзд. Коли поліція з кондукторами ввійшла до переділу, не застала бандитів, бо вони повискали вікном. Пустилися їх доганяти і одного зловлено. Називається Зигмунт Вінсевські і поліція

давно вже за ним шукала. Його спільнікі втікли.

Знов на лінії Томашів — Колюшки трафився такий випадок: В переділу II. класи поїзду, що віз з собою багато платних векселів, щоб там поінкасувати їх. До того самого переділу всіло двох панків з панею. Перед Колюшками Бродач твердо заснув, а як пробудився товаришів подорожні вже не було. Він заглянув до течки, в якій віз на 5.000 зол. векселів та їх вже там не було. Ще і з кишені забрали йому кількасот золотих готівки.

— — —

През. Гувер про безробіття в Америці

Президент Гувер сказав представникам преси, що господарська криза, викликана біржевим крахом, поволі уступає і до двох місяців не буде в Америці безробіття. Гувер покликався на досліди, переведені департаментами торговлі і праці.

Взагалі, каже Гувер, безробіття розтягається тільки на 12 стейтів, а в 36 стейтах панують нормальні відносини. Найвищий стан безробіття був у грудні але від початку січня становище почав-

ло поліпшуватись. До зменшення безробіття причиниться те, що залізниці, державні установи і приватні підприємства починають живіші будівельну діяльність.

Гувер впевняє, що теперішнє безробіття на половину менше, ніж було в 1907 році, і доходить тільки до одної третини того, що було в роках 1920 до 1922. Тепер в Америці є 3.700000 безробітних.

— — —

Боротьба з кондором на висоті 5 кільометрів

Кондор це птиця з породи супів. Велика на 2 і $\frac{3}{4}$ метра. Літає високо на сім кільометрів понад землю.

Це птиця кровожерна. Живиться мясом диких звірів і худоби, яку хапає в загородах. Живе в горах Андах у Півд. Америці.

Там теж і склалася недавно подія, що її описують тепер часописи. Туррист (такий, що звиджує околиці, гори чи долини) Маріо Апліос завважав на висоті до 5000 метрів чоловіка причепленого до скелі. Він впихав руку в скельні щілини й шукав чогось. Був це ловець кондорів. Нараз надлетів великанський кондор, що його розложені крила були широкі на три метри. Чоловік на скелі

побачивши його, добув закривленого ножа й почалася страшна боротьба між велитенською птицею й людиною, що звисала на невеличкому вистромі скелі, що під ним обобіч була бездонна прірва. Двічі вдарив кондор на ловця, що боронився ножом. Вкінці кондор закружив довкола ловця тісним півкругом і кинувся на нього. Птиця й людина змагалися зі собою кілька секунд на вистромі. Видно було пірія кондора, що літало в повітрі. Вкінці ловець повалився зі страшної висоти в прірву. На вистромі остав переможений кондор і страшним криком виявив радість та вдивлявся кровавими очима в прірву, де впало тіло ловця.

власну церкву. В Минську замкнули всі синагоги й уважнили всіх рабінів. Ніби „на бажання народу“ замкнули в московській губернії 14 церкви, у Тверщині 4, а в Богородську мають бути замкнені всі церкви і синагоги і т.д.

Орган безбожників подав недавно такі вказівки: „В протирелігійній роботі боротьбу треба вести на два фронти, день в день і безпощадно. Церкви по-замикаємо. Тільки осягнемо це зручним способом, рахуючись з положенням, щоб не тільки одиці, але й маси пішли за нами“. А на Великдень вночі 19. квітня „Союз безбожників“ уряджує по всіх містах ССРР протирелігійні маніфестації і походи. Цей „Союз“ старається дістати дозвіл влади, щоби цеї ночі вільно було розсадити динамітом деякі церкви, а майно тих церков дати на ціль „індустріалізації“ краю.

Так отже переслідування релігії йде дальше. Всежтаки протест цілого світа має немаловажну заслугу: він виявив большевицьку тактику. А ця тактика збудована на брехні й ошуканстві, як взагалі все те „нове“, що його творять большевики. Де большевики обіцяють свободу, там дають рабство, де обіцяють мир, там викликають війни й ту найстрашнішу зі всіх воєн, якою є постійна революція і горожанська війна.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ МІЛТАРИЗМ

Соціалісти в ріжних краях все кричали і кричать: „Геть військо! Геть мілітаризм“. Тимчасом у соціалістичній державі ССРР мілітаризм росте. Мин. місяця був там конгрес „Осаавіохему“ то є військової організації, яка спеціально чуває над розвитком засобів до будучої воздушної і газової війни. Отся організація має як кажуть 5 міліонів членів, але за 5 літ має та організація згуртувати 17 міліонів людей, котрі всі мають бути військово вишколені. Намічується велику розбудову воєнного летництва й виробу трійливих газів.

АМЕРИКАНСЬКІ КАТОЛИКИ

Пише про них англійський часопис „Кетолік Таймс“: Є в Злуч. Державах лиши 20 міліонів католиків, але вони сильно зорганізовані. Це тому мабуть, що американські католики живуть головно по містах, а там лекше зорганізуватися ніж на селях. Наприклад в Нью-Йорку часті є спільні причастя людей одного звання (фаху). Бо в Америці коли хто записаний як католик, то ним є і на практиці. І ще одно цікаве явище. В Європі є звичайно більше побожних між жінками ніж між мужчинами. В Америці є інакше. Там до католицьких церков ходить приблизно однакове число мужчин і жінок.

ТЮРМА БЕЗ ВЯЗНІВ

В Празі є тюрма, що коли в ній нема вязнів, то там вивішують білий прапор. Вже давно не вивішували цього прапора. Аж тепер недавно нараз появився він на велику втіху й радість усіх жителів, що тюрма порожня.

Чоловік що зідав усе

Пишу чесопис про одного чоловіка, що був недужий на епілепсію (падачку) й так збридив собі життя, що хотів умерти. Та що не робив, ніщо йому не шкодило. Раз випив чималу порцю сірчаної кислоти, а інший раз лізолю. Ів ріжні трійливі ягоди, раз відгриз головки сірників із цілої скриньки та проковтнув їх. Лікав ріжні твердій гострі предмети. 3. січня 1918 р. проговтнув три гузики, а 28. січня 12 гузиків, а 11. березня три кусники бляхи, шрубу й два десятаки, 19. березня зів 23 порцелянові черепки, 19. липня 1920

проковтнув два виломані вістря ножика і його черен, іншим разом вісім цвяхів довгих на 2·5 до 7 см., дві сталівки, чотири голки, сім куснів бляхи й іще кілька таких присмаків. Коли це все таки не пошкодило йому зів відразу 101 ріжніх річей (7 сталівок, 21 куснів дроту, і т.п.) За кожен раз записував, що зів. І за кожен раз усе по 2 до 4 днях виходило з нього без шкоди „для“ нього, чув тільки біль у лівій частині живота. Операції не треба було робити ніколи. Лічився тільки тим, що наївся добре бараболь і капусти.

Найліпший чоловік

Французькі газети оповідають про такий випадок: В міністерстві освіти служив возний Марселен Куортіс. Він зінав всіх міністрів освіти, всіх письменників і вченіх, які приходили до міністерства. Всі любили побалакати з ним та поділитися споминами. Міністри підавалися до димісії, а возний все був той самий. Але й на нього прийшла вкінці черга. В 1924 р. вислужив свої літа і мусів іти на пенсію. В 1924 р. на самий Святий Вечір мав цей возний таку пригоду. Один парижський нотар закликав його до шпиталю, де лежала тяжко хора жінка. Він її пізнав. Це була та сама пані Козетті, яка все мала якусь справу до міністрів і цілими гондами пересиджувала в ждалні, а він розмовляв з нею про всячину: про ці-

ну на морку, про російську революцію, а навіть про жіночу моду.

Коли його побачила умираюча, слабим голосом сказала: „Ви найліпший чоловік, якого я в своїм життю стрічала і тому записую вам весь свій маєток“.

Нотар списав тестамент, в якім вона лишила возному 4 міліони. Вона вмерла, а рідня зачала судово валити тестамент, що її вкінці і вдалося, бо хора не підписала власноручно документ, ані при 4 свідках, які дійсно були приявні не заявила, що не має сили підписати. В першій інстанцій возний програв, бо по французьким законам, такий тестамент неважний, хоч його списав нотар при 4 свідках.

—о—

Скільки самоходів у світі?

Грецькі часописи подають цікаві дані про стан самоходів в цілому світі. Після обчислення було на 1 січня 1930 в обігу в цілому світі 35 міліонів самоходів і $2\frac{1}{2}$ міліона мотоциклетів. Стан самоходів побільшився о 3 міліони в порівнанні з минувшим роком. Число самоходів в поодиноких державах представляється так: Злучені Держави мають 26.564.659, Англія 1.370.711, Франція 1.265.841, Канада 1.169.445 і Німеччина 609.030, решта 4.020.314 припадає на всі інші держави. Ці цифри відносяться лише до особових самоходів, бо тягарових є в цілому світі 29 міліонів. Як бачимо на першому місці що до скількості стоять Злучені Держави і вони також найбільше фабрикують самоходів. В 1929 році зросла продукція у порівнанні з 1922 р., чотири рази. Протягом останнього року збудовано в Європі 586.000 самоходів, з чого сама Англія збудувала 232.000, Франція 175.000, Німеччина 70.500, Італія 67.000, Чехія 16.000, а решту всі інші фабрики Європи. Продаж дуже замітно збільшилася в Аргентині, Новій Зеландії, південні Африці, Чілі і на далекім Сході. Шість літ тому назад скількість самоходів Злуч. Держав, до скількості самоходів всіх інших держав разом мала

таке відношення, як 7:1, а тепер впада і виносить як 3:1.

В Європі маємо вже 8 держав, які мають понад 100.000 самоходів. Цікаве ще те, що це не великі держави як напр. Бельгія, Голландія, Данія, Швеція і ін.

Зі східних держав мають найбільше самоходів такі держави: Румунія 31.922, Греція 24.000, Югославія 10.675 і Болгарія 3.300. Скількість самоходів в поодиноких частинах світа була приблизно така: Америка 28 міліонів, Європа 5 міліонів, Австралія 800 тисяч, Азія 510 тисяч і Африка 320 тисяч. Тут подано лише скількість самоходів, які в минулому році були в русі та не подано скільки вони спричинили неща-сливих випадків.

ЩУРІ ПРИЧИНОЮ ЗАРАЗИ

На островах Індійського Океану з'явилися щурі в так великім числі, що не лишили всі засіви, а ще й кинулися до людських мешкань. Перед ними ніхто нічого не може сковати, всьо найдутъ і виїдять. Але то ще не всьо. З щурами явилася теж зараза і від неї багато мешканців вмирає. Деякі острови цілковито опустошили. Найбільше гинуть від щурів діти.

Конференція у справі „Тижня Емігранта“

Дня 20. III. ц. р. відбулася під проводом воєводи Голуховського конференція в справі уладження у Львові „Тижня Емігранта“. Цей тиждень має відбутися в часі від 8. до 14. червня ц. р. У конференції взяли участь представники всіх товариств опіки над емігрантами, представники влади, міста і т. д.

Від Товариства Опіки над Українськими Емігрантами були през. М. Заячківський, секретар д-р В. Константинович і о. Д. Лопатинський. Конференцію відкрив воєвода Голуховський, представляючи ціли, яким має служити

„Тиждень Емігранта“, зокрема підкреслив важу докінчення еміграційного дому у Львові, якому помогти мають зборки в часі цього тижня.

Реферат про еміграційне питання і про безробіття виголосив управитель Експозитури Еміграційного Уряду у Львові д-р В. Вишніцький. Подав він крім цього програму „Тижня Емігранта“. По дискусії вибрано виконавчий комітет під проводом проф. Семірадського, ред. Лясковніцького, през. Заячківського і д-ра Шенфельда. Крім цього утворено кілька секцій, як фінансову, провінціональну пропаганди й інші.

Англія здавлює спроби повстання в Індії

Перші кріаві сутички й арештування.

На засіданні англійського парламенту запитано секретаря стану для справ Індії про вислід кампанії, яку зaczав Ганді. Секретар стану заявив, що демонстраційний марш Гандія не викликав поважніших заворушень. Головна ціль його демонстрації це зломання закону про монополь соли.

Індійське населення бойкотує монополь в цей спосіб, що здержується від споживання солі. Дальше заявив секретар стану, що уряд вжис таких средств для спаралізування акції Гандія, яких будуть вимагати обставини. Так успокоював парламент англ. секретар стану для справ Індії, а тимчасом в Індії

діється таке: Уряд перевів цілий ряд арештувань між провідниками та учасниками цивільного непослуходу. Деяких вже засуджено на кару до 2 літ тюрми і до 500 рупій грошової карти. Сина Гандія та цілий ряд його товаришів засуджені на 6 місяців тяжкої тюрми. У звязку з тими арештуваннями і на знак протесту значна частина склепів була в той день замкнена.

Між залізничками, а поліцією дійшло до сутички, в якій двох залізничників поранено. На другий день після цього залізничники на знак протесту лягали поперек шин. Поліція арештувала ще 10 залізничників.

Хлібороб у боротьбі з природою

Найбільша трудність у хліборобстві це безнастанна залежність від сил природи, її явищ та змін. Добре коли Бог дає „в пору“ дощ і „в пору“ погоду, коли охоронить працю хлібороба перед живловим нещастям і дозволить щасливо зібрати жниво. Та скільки тривоги, скільки журби за свою працю треба безнастанно переносити, того не знають напевно ті, що не знають праці хлібороба. Себе самих люди навчилися забезпечувати перед прикрами змінами пір року, веремя і т. п., але не вдається їм забезпечити головного жерела свого прожитку то є рільного господарства. А це не є дрібниця. Бо на цілій земній кулі є щонайменше півтора міліярда морів землі, котру управляють хлібороби й городники. І цілий той величезний простір наражений на найболючіші несподіванки погоди й живлових нещасть. Сам град робить на світі річно шкоди на яких півтора міліярда золотих.

Здавен давна богато над тим продумували люди. Пробували теж ріжких способів. Пробували розганяті градові хмари стрілянням з гармат. Насамперед були такі проби в передвоєнній Австрії. Там стріляли з гармат для охорони винограду перед градом. Спеціально збудовані гармати в виді лійка викидають вгору могучий стовп диму і кажуть, що

деколи це помагає. Чи помагає якраз від того стріляння, хто його знає. Я може град і так бувби не впав?

В наших часах почали боротьбу з мрякою, щоби в цей спосіб впливати на зміну погоди. Також з розвитком летництва почали пробувати ріжких способів для розганяння мряки. Найкращий вислід дали проби розсівання мряки електрикою.

Про цікаві спроби зі штучним дощем ми вже писали. Дощ справді можна викликати, але на це треба, щоб у візду вже було богато пари. Тоді можна викликати дощ також запаленням великого вогню. Та ледви чи оплатився такий дощ, бо для такої великої ватри требаби зужити велику силу палива. Можна також витворити в візду штучні хмари, але й це було за коштовне й не виплатилося.

Такі й ім подібні штучки можуть мати деколи практичну вартість нпр. в часі війни, коли з коштами не рахуються. Але для хліборобства покищо з тих спроб нема ніякого пожитку. Як за давних часів, так і тепер в часах великого поступу техніки, в часах дивних винаходів доля хліборобства у значнім степені залежна від грізних сил і явищ природи, супроти яких людина це слаба пилинка.

Хто тепер володіє на морі

Тепер, як знаємо, відбувається в Лондоні морська конференція. І здається наради ці не доведуть ні до чого, бо ні одна держава не хоче зменшити своїх морських воєнних сил. З огляду на це варта пізнати, які морські сили світових великоріджа.

Перше місце щодо містоти воєнних кораблів мають Зединені Держави Півн. Америки (1,252.000 тон), потім Англія (1,117.000) дальше Японія (714.000), Франція (503.000) і вкінці Італія (300.000). (Тона, по нашому бочка. З давних давен прийнявся звичай мірить величину кораблів цим, кілько в них бочок означеної величини зміститься. Корабельна тона має 2'83 кубічні метри).

Щодо скількості морських „великанів“, себто лінійних панцирників і кружляків веде перед Англія. Вона має їх 72 (16 панцирників і 58 кружляків). Зединені Держави мають 18 панцирників і 14 кружляків. Японія має 6 панцирників і 41 кружляків. Франція 9 панцирників і 17 кружляків. Італія 4 панцирники і 13 кружляків. Таке саме відношення є й що до торпедовців. Зединені Держави мають тепер їх 309, Англія 160, Японія 106, Італія 63, Франція 58.

Підводних суден мають Зединені Держави 121, а 5 щойно будують. Японія має їх 114, а приготовлює нових 12. Англія від двох літ спромоглася на 55. Франція має 46, а тепер добудовує 46 нових. Італія має 64 судна, а буде 3 нові.

Ось такі морські сили великоріджа: Зединені Держави й Англія видають величезні суми на воєнні кораблі й тому радіби зменшити видатки на нові кораблі. Та не хотує знов, щоб їх другі держави перевищили в скількості воєнних кораблів і тому бажали, щоб раз на все устійнити, кілько яка держава має мати воєнних кораблів. Та зате інші держави, що не дорівнюють воєнним кораблями ні Зединеним Державам ні Англії, не хотує пристати на обмеження й тому здається лондонська конференція не поладнає справи, розіб'ється.

ЕМІГРАЦІЯ ДО ТУРЕЧЧИНІ

Еміграційний уряд дав дозвіл фірмі „Цінгаль“ заангажувати 100 робітників з Польщі до виробування лісів в Аянцік в Анатолії. Умовини переїзду робітників на місце праці і назад, та умови праці устійнені в Еміграційному Уряді в порозумінні з представниками фірми.

Рекрутациі робітників відбудеться на терені воєвідства станиславівського і тернопільського.

ПОМЕРЛИ НА ЕМІГРАЦІЇ

Дня 16. лютого ц. р. померла в Жангаді, в Бразилії Марія Стецишин.

Дня 6. марта ц. р. в копальні вугля коло Оліфанту, Па. в Америці згинуло трагічною смертю трьох робітників, між ними двох Українців: Іван Гайдук і Осип Висоватий.

Заснування кружка Укр. Хр. Орг. (Допис зі села Броварі).

На представлення о. Пароха, що в ниніших часах так дуже лютих для нашої св. Католицької Церкви і Народу, конечна є організація оперта на чисто Християнських основах, присутні рішили заложити Кружок „Української Християнської Організації“, до котрої вписалося 60 членів, вибираючи головою свого пароха о. Михаїла Снігуревича, заступника п. Николая Струтинського с. Ілії, секретаря п. Николая Струтинського с. Івана.

о. Михаїл Снігуревич, парох

Броварі 16 марта 1930 р.

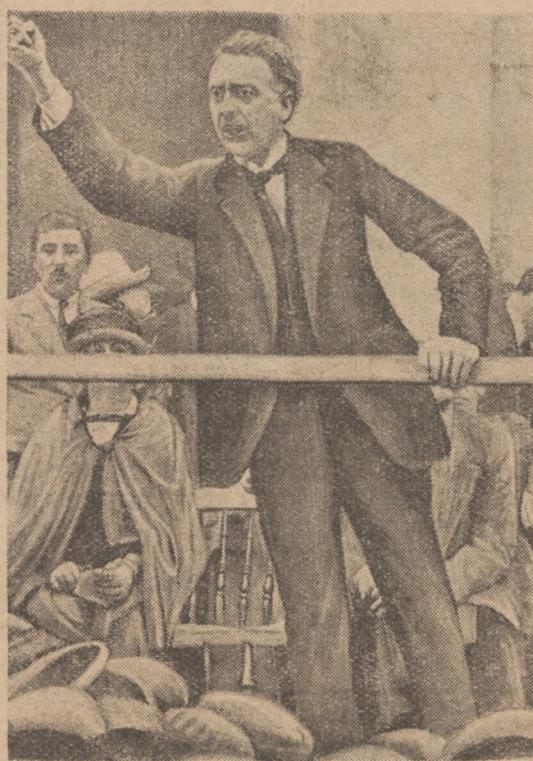
РОБІТНИКИ В ХРИСТИАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЯХ

Статистика виказує, що 1928 року понад 2 міліони робітників з цілого світу належало до інтернаціоналу християнських робітничих професійних союзів з осідком в Голяндії. До цеї християнської робітничої організації належало м. і. 72.000 німців, 18.000 голландців, 15.000 бельгійців, 20.000 поляків. Цю христ. роб. організацію очевидно сильно поборюють соц. інтернаціонали, зокрема московський третій інтернаціонал, який уважає себе монополістом від ущасливлення робітничої класи, хоч, як бачимо, велика кількість робітників не має і не хоче мати нічого спільногого з комунізмом.

ПОЖЕЖІ В КРАЮ

Дня 24-III. в Олієвій Королівці, пов. Городенка згоріло 8 господарств, в тім п'ять хат, 8 стоділ і 6 стаєн. Шкоду оцінюють на 40.000 зол. Причиною пожежі мала бути неправильна будова комина. — Дня 27-III. в Руді, пов. Бібрка згоріло 34 будинки, вартості коло 15.500 зол. Причина пожежі невідома.

Уступлення ірландського уряду

Як відомо Ірландія тепер окрема держава в союзі держав Великої Британії. Одним із цих, що виборов самостійність Ірландії це де Валера. Тепер його партія була в ірландському парламенті в опозиції до ірландського уряду, що був під проводом президента Косгрейв-а. Його кабінет був при владі вісім літ і вважався найстаршим урядом не тільки в Європі; а й у всему світі. Коли Косгрейв-а не вибрали вдруге, то керму візьме де Валера.

На образку бачимо, як Косгрейв промовляє до народу.

ЩУРІ СПРИЧИНИЛИ ПОЖАР

В Копенгагені вночі з пятниці на суботу (з 4 на 5 ц. м.) вибух пожар у найдавнішій частині королівської фабрики порцеляни в Копенгагені. Ця частина фабрики була кишлом великої скількості щурів і від багато літ наражена на небезпеку пожару. В часі пожару щурі сотками тікали з усіх отворів і щілин чолової частини фабрики. Щойно над ранком пожарна сторожа вгасила пожар. Пожар знищив фабрику фаянсів (півпорцеляни) шкоди є на більше 150 тисяч корон. Причина пожару невідома. Мабуть щурі спричинили пожар зімненням електричних проводів, через що викликали т. зв. коротке споєння.

ВИБУХ НАФТИ В АМЕРИЦІ

В околиці Оклягома (Зединені Держави) вибух великанський гейзер (водограй) ропи, що заливає ропою всесь простір довкола. Вибухла ропа так, що насамперед вдарив у повітря могутній стовп газу з домішками ропи, а потім сама ропа з великим гуком. Даремно силувалися боротися зі скаженою силою вибуху. Сталевий шолом, що його робітники старалися наложить на гейзер, вилетів у повітря. Всі жителі дістали наказ згасити огні в домах на просторі трьох кілометрів. Установлено прилади до гашення пожару в багатьох місцях, щоб зараз здавити огонь, коли повстав.

Як кажуть знавці, це найсильніше й найбільше джерело ропи на всему світі. Роблять зусилля, щоби схопити бодай частину вартісної течі. Окличні жителі копають гарячково глибокі ями, в які спливає ропа. Скількість ропи, що вибухла досить, обчислюють на 200 тисяч бочок.

A. Лотоцький.

Окаянний

Попереду йшли: Путьша, Єлович, Талець і Ляшко. З диким криком кинулися вони до князя Бориса, витягнувши списи наперед себе.

Путьша кричав:

— Приносимо тобі привіт від київського великого князя Святослава! Велів нам післати тебе до неба...

І вдарив списою на князя. Тут отрок Юрко кинувся до князя, обняв його руками, заслонив собою. Заблистіла на ший в юнака золота гривня, дарунок від князя Бориса. Завважав її один із напасників і засвітилися очі в нього. Він ударив отрока списою в груди й заразом скопив за гривною та зняв її юнакові з ший. Полилася струєю кров із груди хлопця й облила одяг князя. Отрок повалився на землю з голосним скривком.

Тепер уже всі розбищаки враз кинулися на князя. Кілька спис вплилося

в тіло князя. Та якось князь вихопився і вискочив із шатра і скрикнув:

— Отроки сюди!

Вбігли отроки княжі.

Розбищаки на хвилину сторохлий стояли безрадно. Та тут Путьша:

— Чого стоїте й дивитеся? До діла, скінчімо, що нам наказано!

Тоді вбийники кинулися на отроків, що вбігли без оружжа. Повбивали всіх, тільки одному, що був при самому виході, вдалося втекти.

Тоді Путьша знов:

— А тепер із князем кінчімо!

А князь Борис на вид тільки вбитих неповинно юнаків залився слізми й став просити вбийників своїх:

— Брать мої милі та любі! Дайте мені хвилину часу, щоб я помолився Богові моїм!

І диво! Без одного слова спустили вбийники списи свої до долу!

А князь Борис припав навколошки зняв очі в небо й зітхнувши став молитися.

По короткій молитві підвісся про-

сто, хоч завдані вже рани кріавили й каже спокійно:

— Брать! Тепер докінчіть вашу службу й хай буде мир братові моїму Святополкові й вам, брати!

Та мовчки стояли вбийники мов скамянілі. Не піднялася ні одна списа на князя. Аж знов Путьша:

— Кінчаймо. Миж зложили присягу князеві Святополкові — не вертатиж нам у Київ порожнє.

І знов перший ударив на князя та вбив спису в груди. Ринула кров і князь повалився до долу.

Винявши вістря списи з грудей каже Путьша:

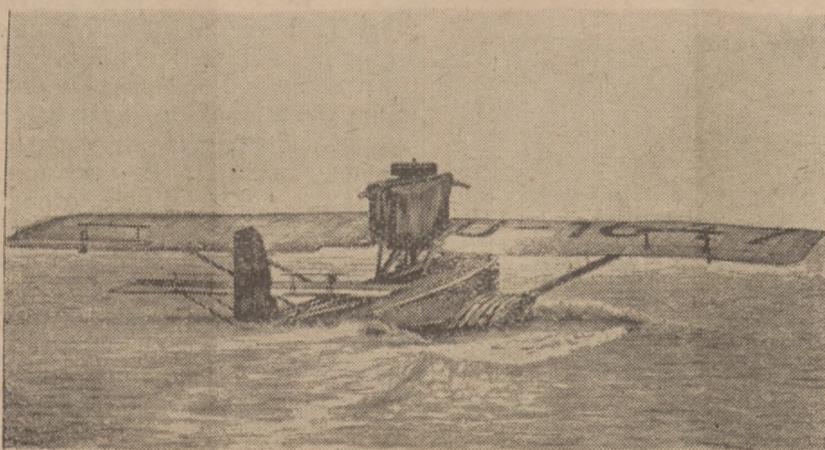
— Ну, вже покінчили ми його. Тепер у дорогу. Беріть тіло князя Бориса й вертаємо.

Вбийники зняли плахту намети й завинули в нього князя та понесли в човен.

Тіло священика й отроків оставили на місці.

Не довго плили судном. В одному місці дожидався їх віз і осідлані коні.

Лет на Канарійські острови

Із летунського майдану Травемюнде (Німеччина) вилетів у цих днях гідроплан (літак, що осідає на воді) до лету на Канарійські острови, щоби розслідити поодинокі етапні стації (Канарійські острови еспанська громада острів біля західного побережя Африки—

сім великих і п'ять малих островів, а найбільший із них Тенеріфа, гористий і з дуже гарним та здоровим підсонням. Із цих островів виводяться співучі птички канарки, що їх у нас держать у клітках).

Нова метода лікування

Проф. Кенігер з Ерлянген подає на сторінках лікарської преси свої спостереження під час нової методи лікування, яка полягає на дослідах над пацієнтом в напрямі його вражливості на ліки. Во вражливість хорого на ліки не є все однакова, лише змінюється і після короткої вражливості хорого на якийсь лік, наступає у нього такий стан, коли він є відпорний на цей самий лік тобто йому цей лік тоді не помогає. Проф. Кенігер каже, що можна доклад-

но означити час, коли лік на хорого не діє, а щоби лік був помічний треба його записувати хорому тільки тоді, коли він є на нього вражливий. Він твердить даліше, що той час невражливості наступає в одинакових відступах у різних пацієнтах, хорих на ту саму недугу і о скільки находяться в таких самих обставинах.

О скільки ці твердження проф. Кенігера покажуться правдиві, заслуга його для лікування буде дуже велика.

Вирівнайте передплату за I-ий і II-ий квартал

Вбийники перенесли тіло князя Бориса на віз. Одні із них сів на возі за візника, а інші посадили на коні й поїхали в Вижгород.

Ранок 24 липня був дуже гарний. Небо було чисте, ні хмарочки на ньому.

Віз торохотові порошним шляхом, що слався в Вишгород. Здалека сіріливали Вишгороду й частокіл, блестіли всонці золоті бані церкви св. Василя.

Вбийники їхали мовчки, ні словечком не озивалися один до одного.

Як були вже недалеко бору, побачили з далека віз гарно різблений, за пряжений білимі кіньми в дорогій упряжі.

— Князь Святополк дожидаетесь нас — перервав глуху мовчанку перший Ляшко.

— Так! На вмовленому місці — притакнув йому Путіша.

Як підіхали близче, князь Святополк підвівся на возі. Княгиня, жінка його сиділа непорушно.

Біля княжого воза було тільки двох варягів. Вози зрівнялися зі собою.

В цій хвилині тіло князя Бориса

поворохнулося. На бліде лиці набіг леґенький ледви замітний румянець. Князь Борис звернув зір до князя Святополка. Губи поворухнулися, князь Борис начебось горорив та голос відмовив уже служби... не почув ніхто ні словечка.

Князь Святополк стояв блідий як стіна. Очі його гляділи блудно на брата, що лежав у крові недобитий. Тільки княгиня спокійно простягнула руку й сказала двом Варягам:

— Він іще живий! Покінчить із ним, хай не мучиться.

Варяги прискочили до воза й один із них коротким мечем пробив серце князеві Борисові.

Тоді княгиня каже князеві Святополкові:

— Прикажи завезти тіло князя в Вишгород і там похоронити в церкві.

Князь Святополк дріжучим голосом видав приказ убийникам:

— Завезіть тіло в церкву св. Василя. А княгиня Путіші рішучо:

— Ви нашли тіло нещасного князя Бориса над Альтою. Вбили його якіс-

Боронім прав

української мови в громадах.

До розпаду Австро-Угорщини, а також і в початках польської влади більшість наших громад Сх. Галичини вела своє урядування й цілу переписку з державними та автономічними властями в українській мові. Зміна настутила щойно в 1924 р. Польський сейм ухвалив того року закон (з 31.VII. 1924. ВЗ. ч. 73, поз. 724) про державну мову і мову урядування державних та самоуправних властей. До того вийшов виконавчий розпорядок ради міністрів (з 24.IX. 1924 ВЗ. ч. 85, поз. 820). Нові ці закони вийшли в життя з днем 1.X. 1924 р.

Новий закон сильно обмежив права української мови. Обмежив, але не скасував їх зівсім. Ще лишилися невеличкі права української мови у 5-ох воєводствах (у львівськім, станиславівськім, тернопільськім, а також поліськім і волинськім). Тільки в тій частині Лемківщини, що належить до краківського воєводства, а також на Підляші і Холмщині не має українська мова ніяких прав.

Артикул I-ий згаданого вище закона каже, що внутрішньою і зовнішньою мовою всіх громадських урядів у Сх. Галичині, навіть у громадах, де живуть виключно самі Українці, є мова польська. Але громадська рада має право ухвалити, що громадський уряд буде переписуватися з іншими самоуправними урядами, отже з іншими громадами, повітовими і воєводськими виділами, українською мовою.

Другим правом української мови є: Всі громадські ради, громадські управи, повітові ради й повітові виділи (повітові соймики і їх виділи) та воєводські виділи, даліше громадські повітові і воєводські заведення й підприємства, як школи, шпиталі, дорогові уряди і т.п. мусять примати письменні подання та

невідомі розбішки враз із його отроками. Ви переїздили туди й побачили тіло князя тай привезли в Вишгород, щоб його тут із честью поховати, як належиться князеві, улюбленому синові покійного великого князя Володимира.

Путіша блиснув малими хитрими очима:

— Так, княгине ласкова, так воно було. Розбішки вбили князя, його священика й отроків. Ми найшли й привезли.

А княгиня:

— За вірну службу, за честь відану покійному князеві Борисові належиться вам нагорода. Князь Святополк щедро винагородить вас.

І махнула візникові рукою:

— У терем!

Князь Святополк увесь час сидів мовчки й тупо глядів наперед себе.

Віз із тілом князя Бориса виїхав попереду в городські ворота.

Як цей сумний віз уже віддалився, рушив і віз із князем та княгинею.

(Дальше буде)

устні заяви від українців в українській мові.

На подання й відклики та всякі письма в українській мові мусять магістрати міст, повітові і воєводські виділи та їх заведення відповідати двома мовами — польською і українською. (В поліськім і волинськім в-тві ті установи обов'язані відповідати побіч польської ще й українською мовою тільки тоді, коли при кінці письма сторона поставила домагання, щоб відповідь була також в українській мові).

Уряди сільських громад мусуть відповідати на українські подання тільки по українськи.

Магістрати міст, котрі не підлягають повітовій самоуправі, обов'язані відповідати на українські письма українською мовою тільки тоді, коли міська рада те право українській мові признає.

В нарадах сільських і міських громадських рад (повітових і воєвод. сойміків) можна нарівні з польською вживати і українською мови. Радні української народності повинні на всіх засіданнях промовляти лише по українські і тільки в тій мові ставити внески. (Тільки в міських радах, що є виділені з повітів (прим. у Львові), щоб вільно було промовляти по українські, треба на те окремої постанови міської ради).

Протоколи засідань сільських і міських громадських рад та повітової і воєводської самоуправи, можна вести побіч польської мови по українські, але тільки на основі постанови ради (сойміку).

Оповістки й написи можна на основі ухвали громадської ради чи сойміку виготовляти у двох мовах польській і українській. Закон каже, щоб на першім місці була польська мова. На основі тих постанов усі громадські оповістки, чи то про вибори, чи про податки, чи в іншій справі, можна видавати, коли це ухвалить громадська рада, та-кож в українській мові. Так само повинні бути побіч польських написів на вивісках гром. урядів, на дорожковазах і т.п. також українські написи.

Шануймо отже і боронім хоч тих невеличкіх прав нашої мови. Хто не вміє оборонити й шанувати малого, то якже потрафить боронити і вдергати більше!

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ МОЛОДІ

Що раз більше відомостей про діяльність тайних протибольшевицьких організацій молоді в ССР подає большевицька преса. Ті організації розвинулися головно від часу розколу в комуністичній партії на лівих і правих. Самі комуністи признаються, що викрили вже нераз такі змови навіть між „комсомолцями“ і „піонірами“. Большевицький діяч Бухарін сказав ще в травні 1928 р. на VIII всесоюзном з'їзді комуністичної молоді, що в ССР є стільки молоді в тайних протибольшевицьких організаціях, скільки є в урядовім „комсомолі“.

Страшний павук скорпіон

Пригадуєте собі певно те місце в Біблії, як Мойсея напомінав Жидів, щоб подякували Господу Богу за те, що безпечно вів їх через пустиню, де були їдовиті гадюки і скорпіони.

І справді в горячих краях прим. в Египті живе це страшне й небезпечне соторіння. З вигляду подібний скорпіон до рака, але це нерак тільки така велика комаха з роду павуків. Вигляд рака дають йому довгі, ножичкуваті ріжки. Живиться скорпіон комахами,

а головно павуками. А перед нападом борониться своєю страшною зброя, хвостом. На кінці хвоста має скорпіон жало, а під жалом дві залози з сильною отруєю. Та ідь така сильна, що може вбити кожду звірину і людину. На образку бачимо боротьбу скорпіона з іншим нейдовитим павуком. Можна додати який був вислід тої боротьби. Во скорпіон то небезпечний противник, небезпечний також і для людей, як це бачимо і зі згаданого місця в Біблії.

Як вірна собака врятувала життя господарів

Загально відоме є привязання й вірність собак до людей. Нераз вірна собака життям жертвує за свого господаря, а часто гине з жалю на його могилі.

Про таку собаку пишуть тепер ча-сописи.

Було це під Фаляніцою в варшавському воєводстві.

Вечером, коли вже пора було замикати крамниці, ввійшло в крамницю Петра Мязги трьох мужчин. За лядою була тільки Мязчиха.

— Чи чоловік дома? — спитав один із них.

— А ви в якій справі? — спитала жінка.

— Маємо щось продати.

— Зараз закличу чоловіка — сказала Мязчиха й подалася в сусідню кімнату.

Незнайомі бистро подалися за нею в кімнату, де був Мязга. Він лежав, а в його ногах спочивала собака „Добі“, з породи шведських вовків. Мязга підвісив

на вид людей і здеревів із жаху. В руках пришельців блистіли револьвери.

— Ни на крок, бо смерть — озвався один.

Мязга закликав:

— Добі! Бери його!

Собака скочила лисаквою й кинулася на горло найближчому напасникові. Гукнули стріли, та хвилина замішання дала змогу Мяздзі добути револьвера з кишені. Мязга схилився за стіл і став стріляти. Один із них упав поцілений двома кулями, а два інші втекли. На місці остали один опришок і ранена в голову собака, що все ще держала в зубах ногу бандита. Виявилось, що цей бандит звєтється Віктор Мрочек. Родина Мязгів день і ніч доглядала вірну собаку, що втратила око й боролася зі смертю. Мрочек пішов перед суд і в двох інстанціях засудили його на 8 літ тюреми. Та пімстився хтось за це на вірній собакі: в кілька місяців по цій події отруїв собаку мясом із товченім склом.

Хто і коли оснував першу пошту

В давних часах почти не було. Хто бажав переслати чи письмо, чи щось інше, мусів посыпти своєго власного післанця. Правда щось в роді першої пошти утворив був уже перський король Дарій. Він мав здовж важніших шляхів у однакових віддаленнях розставлені кінних гінців, що ждали на поготові. Коли король видав якийсь приказ управителям своїх провінцій, то зі столиці розізділися гінці до найближчих стацій і там передавали письмо гінцям, що везли його дальше й передавали дальшим гінцям і так ішло, аж поки письмо не дійшло до мети. Таких гінців удержували пізніше всі володарі. Та служили ці гінці тільки володарям, а не для загалу. Аж у р. 1516 заснував за цісарським дозволом Франц Таксіс першу пошту для всіх між Віднем і Брукселею. Потомок його Лямораль Таксіс став державним генеральним начальником пошт і цей уряд остав при цій родині аж до 1866 р. У Франції 1653. член міської ради Парижа Равль Константин Вляс дістав

від короля Людвіка XIV. привілей на заснування першого поштового уряду у Франції. І небаром між Парижем і Марсилією стали їздити поштові вози в означеному часі. Коні змінювали що 30 кілометрів. Листи висилали під опояскою, на яку прибивали печатку поштовий урядник і податковий поборець. Цей самий Вляс завів теж поштові скриньки на листи. Ще за його життя вся Франція була покрита мережею поштових урядів. Поштові значки (марки) з'явилися щойно в 1819 р. в Сардинії. Країне розвинулася пошта в цілому світі аж із винаходом залізниці. Тепер вже є повітряні пошти, себто перевозять пошту літаками. Є також так зв. рурові пошти, де поштові посилки вкладають у підземну руру й тисненням повітря пересувають їх скоро дальше аж до означененої стації, де посилки виймають. Такі пошти є в Берліні, Відні, Парижі та в Америці.

ЯКИЙ БУДЕ КВІТЕНЬ

Один метеоролог заповідає, що перша половина квітня принесе несподіванки в погоді. Більших дощів або снігів треба сподіватися на початку й у половині місяця. Перші десять днів місяця буде нічю все морозно, днем погідно. Нахил до опадів (дощів чи снігів) є коло 2, 6 і 10 квітня. Друга десятка місяця буде зимна, спочатку доволі погідна, потім хмарна. В половині цих десяти днів заповідається атмосферичні забурення, подекуди й сніг. Не багато країн будуть і останні дні квітня. Що правда зросте температура й частинна погода, та під кінець буде знов дощ і мряка. — Побачимо, чи добрий угадько цей метеоролог.

ВИБУХ У ФАБРИЦІ ШТУЧНИХ ОГНІВ

У Філадельфії наступив цілий ряд вибухів. Понад 50 осіб ранених, а 9' погибло. Вибух був так сильний, що повикидав на хідник самоходи, які переїздили вулицею біля фабрики.

ПРАЦЯ НА ТАРТАКАХ У ВИГОДІ ЗАСТАНОВЛЕНА

Англійська Спілка Акційна, властителька двох тартаків у Вигоді біля Долини обнізила платні робітникам о 10%. Робітники на це не згодилися і фірма зовсім застновила працю через що 700 робітників позбавлено заробітку.

Сокиринський

З ТОГО „РАЮ” ЩО ЗА ЗБРУЧЕМ...

І не знати, що воно таке та комуна, що за неї так богато балакають. Аж раз—тому рік чи два—бачать люди й очам своїм не вірять. Приїхали знов якісь до села — та вже не скликають нікого на сход, а ходять від хати до хати тай забирають хліб. Повиганяли підводи—тай на фіри. Позабирали його богато, може до сто мішків тай повезли. Люди сваряться та кленуть. А ми цікаві, що то з того буде? Та якось хтось довідався, мовляв, то на податок беруть хліб. Та воно щось не тес. Як таки податок? Брали раз, брали і другий раз. А ту дивися і стіжків вже нема, а їх там було богато на кождім обістю. Питаємо покрадьки, що воно таке? А звідтам нам кажуть: „Ta то забирають хліб з панського поля „на казну“ себто до каси. Люди тамтобіцькі поміркували: біда! Ори, сій і роби, а вони забирають.

2) Нащож задурно працювати? Порадилися і панське поле лишилося облогом. Кождий сказав собі: буде з мене свого. По меншало стіжків на тамтім боці дуже. А по жнивах знов якесь комісія ходить по селі і списують пашню: кілько у кого є хліба, а кілько душ в хаті. Розрахували, кілько кому треба на душу, на прожиток себто на „пайок“, а решту забрали і повезли. В селі крик і нарікання. Та нішо не помогло. Хто не давав, то ще й нагаїв набрав.

Ми на нашім боці дивимося і очам своїм не віримо. Щось воно не так роблять большевики з людьми, як обіцяли. Перше все кричали на „сході“ (чи як большевики кажуть „мітінгу“): У нас свобода! Рівне право для всіх! Нема у нас бідного, а всі богачі!. А тепер забирають хліб у декого і корову, або як де знайдуть й ладного коня.

От тобі маєш гаразд! Люди вже обдерлися, походжували одежину, а нової нема зашо купити, бо нема що продати, бо хліба до нового не стає.

До села що раз частійше заглядають якісь пани себто „начальство“.

Подорож до осередка землі

Фантазія і правда.

Це тільки одна фантастична по-вість французького письменника Верна, яка на завсіді лишиться фантазією, а поміщене в ній наукове пророцтво ніколи не здійсниться. Говоримо тут про „Подорож до осередка землі“. Здається що коли-небудь вдасться чоловікові дістатися на яку небудь іншу планету, зате нема надії, щоби люди докопалися коли-небудь до осередка землі. Недавно довертілися в Каліфорнії (в Америці) по півторарічній праці, до глибини 2310 метрів. Це не канал в якім помістилась б людина, а вузенька лійка, з якої витрискують нафта. Довертілися до глибини понад 2 кілометри, а до осередка землі маємо 6.370 кілометрів. Машина, яка працювалаби безперестанку мусіла би вертіти на протязі 2.500 літ, щоби дістатися до осередка землі. Якби розпочали ту працю в 1930 р. — скінчилиби її аж в 4430 р. Сама кора землі має 1000 км. Щоби її пробити, треба працювати 45 літ. Природна річ, що таких машин нема та що й температура не позволить глибоко вверчуватися. Стверджено, що за кождими 30 метр. в глубині землі темплота підноситься о один степень. Так що в глибині кілька десяти кілометрів натрапимо на таку теплоту що спинить всяку роботу машин не кажучи вже про людей. Наші відомості оперті радше на здогадах, відносяться лише до твердої кори землі. Щож належить глибше, з чого складається ядро землі, певно не знати. Вчені лише догадуються, а здогади їх дуже часто одні другим противічать. Нпр. один здогад каже, що нутро землі складається з металів головно заліза й ніклю з великою домішкою плятини й золота. Теорія цього здогаду основана на тому, що питомий тягар землі рівнається

їздять уже повозками, а коло них вояки на конях, цілком так, як колись було за царя. Тільки що за царя приїздили москалі, а тепер жидки. І гладкі і череваті, а до того вbrane, повно перстенів на руках таї золоті зигарки при камізольках. Бачили ми се добре вже на свої очі, бо се весни приїхала якесь комісія на сей бік до нас за Млинівку гр. Голуховського. І від нас з Тернополя були якісь пани, писали протоколи — розіхалися. Люди наші слухали і дивувалися. Бо ми в газетах читали, що там Україна, а ті пани все по московські балакали, а нічого по нашему.

Трафився і похорон оден і другий, звичайно одні люди умирають, а другі родяться. Та дивно: нема хоругвів церковних, нема й батюшки тамтобіцького. Питаємо, що воно таке. Розуміється покрадьки. А нам кажуть: „Тепер вийшло таке право: хто хоче з батюшкою ховатися, треба заплатити до казни 7 червінців (3½ доляра). От воно вийшло! Беруть податок і від умерця. А який той похорон! Люди в шапках, везуть тіло, а перед тілом якийсь несе

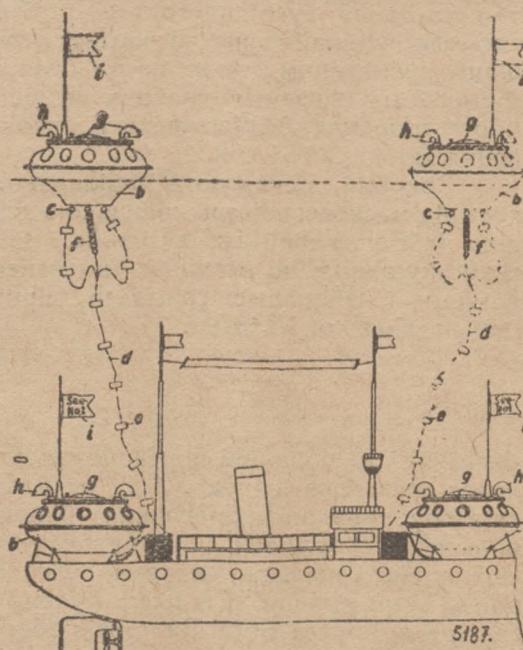
ся 5, т. з. земна куля п'ять разів тяжча від водної кулі о таких самих розмірах. Питомий тягар найтяжчих металів виносить 3—4, тож земне ядро мусить мати питомий тягар значно більший — сім або вісім — щоби в висліді питомий тягар цілої земної кулі був такий, який він є в дійсності. А саме залізо, нікель та інші тяжкі металі мають вимаганий тягар.

Є ще й інша теорія, яка першій противорічить і каже що земне ядро виповнене газами.

Вкінці, відносно недавно, один американський учений оголосив висліди своєї довголітньої праці, на підставі якої дійшов до заключення, що ядро землі наповнене розтопленою скляною масою. Бо хемічний склад скла найбільше зближений до хемічного складу ляви, яку викидають зі себе вулькани під час вибухів.

Промір земного ядра має на його думку — виносити 4.000 км. В самім осередку та маса зовсім ростоплена. Чим близше до поверхні, вона переходить в тверду масу. З дальших здогадів того вченого виходило, що температура осередка землі виносить аж 50.000 степенів, коли зовнішня температура сонця виносить ледви 5.000 степенів. Природна річ, що на завсіді мусимо відмовитися від подорожі до осередка землі. Це однаке не виключає можливості, що колись вдастся збудувати такий апарат на підставі ділання лучів Рентгена, що позволить нам переконатися, чи американський учений сказав правду.

Рятункові бої замість човнів

На образку бачимо новий німецький винахід, що має заступити ратункові човни. На чердаку корабля є два великих бастіони, які можна в кожній хвили відчепити від корабля й можна вжити їх як захисту, коли корабель піде на дно моря. Коли вода сягне понад чердак корабля, тоді оба бастіони остаються разом із людьми на верхній моря й пливають по ній як бої. (Електрично освічені морські знаки для кораблів, в виді великої грушки, часом із дзвінком, що плавають верх води. Вони на лінві, що до дна моря прикріплена якорем). Ці бастіони прикріплені до корабля сильною лінвою, щоб вітри не занесли їх далеко. Від споду обтяжені вони тягarem, що надає їм рівновагу на воді.

ПРИЇЗД НІМЦІВ ДО БРАЗИЛІЇ

Небаром має приїхати до Бразилії в провінцію Санта Катаріна приблизно п'ять тисячів німецьких кольоністів, які покинули Радянські республіки. Мають вони одержати від уряду дарові землі.

червону плахту на дручку. Дивляться наші люди, а поза плечі чогось морозом тягне. Бо якже так? Християни везуть мов худобину, без відправи і без хреста!

Посумніли люди на тамтім боці, погорбилися, вже й не балакають з нами. Хіба ще борше баби, звичайно бала-кучий народ. І до церкви вже не ходять — та й набоженство чогось з рідка урочисте. Та й не дзвонять уже, тай яке вонто дзвонення! Два-три кавалки зеліза — тай до того калатають молотком. Як дзвони забрали москалі ще десь в войну, так як і у нас, так дотепер ще не мають. У нас люди зложилися та купили дзвони такі, що аж серце радується як задзвонити. А там калатають. Та най би вже й так, а тепер чогось вже рідко і калатають. Видно біда! „Нельзя“, чи щось таке? — Питаємо: чому? А нам кажуть: „Бо як люди хотять набоженства в церкви, то мусять заплатити податок до казни“. От диво і від набоженства беруть податок і від умерця. „Треба і батюшці заплати за набоженство, бо попівське поле забрали на

казну, а ми мусимо складатися на нього. Хто хоче, а є й такі, що нічого не хочуть давати. Наш батюшка дуже бідний. Не має навіть хати, бо давну попівшину спалили. Сидить в комірні у псаломщика, себто дяка. Невільно йому і діти учити молитви в церкві. Ба і дітям не можна туда ходити до 18 року життя. От так, хто що уміє, так і учить свої діти. Ба і в школі тепер учать тільки за якусь комуну та муштрують дітей як воїків, але лише з палицями“.

Ми се не раз бачимо самі. Не треба оповідати. Тепер виставили якийсь великий будинок чоловікові на його городі під самим обійтєм. Питаємо, що то таке? Кажуть „Сельбуда“. „Там і діти учить професор-коваль, і людей зганяють на мітинги“. Що там радять не знати, бо старші люди мало там ходять, а більше молодіж і діти. А і музика там грає часом, найбільше як у нас якраз правиться набоженство в церкві, навіть і в піст. От дивна там якась та „свобода“ тай не велике добро.

(Далі буде).

НАЙСТАРШЕ ПОДРУЖЖА

Дуже рідке родинне свято, бо дев'ятдесятліття свого шлюбу святкувало одно подружка на Угорщині. В малому сільці Вербич живе подружжа Дмитро та Живила Филиповичі (як бачимо назвища славянські, а жінка навіть ім'я має славянське). Звінчалися вони в 1839 р. себто тому 90 літ. Молодому було тоді 19 літ, а молода була три роки молодша. Сьогодні Дмитрови є 109 літ, а Живилі 106. Чуються ще дуже добре, та говорять, що тепер „трохи гірші часи“, як були, коли вони обоє були молоді.

ПРАКТИЧНИЙ СПОСІБ НА ШВЕДСЬКІЙ ПОЧТІ

Шведська поча в Штокгольмі звела у себе новий спосіб пересилання листів. Хто має післати кому який лист або друк у місті, телесфонує на почу, котра зараз висилає післанця наколесника. Цей забирає лист і відвозить його адресатові, не вступаючи навіть на почу. Дуже цікаве ще й те, що цей спосіб пересилки листу протягом кількох мінут не коштує багато більше від звичайного.

ВИЇЗД ДО АРГЕНТИНИ Й БРАЗИЛІЇ

КОНТИНГЕНТ НА КВІТЕНЬ 1930.

Квота для всіх корабельних ліній на місяць квітень виносить: для Аргентини 200 осіб, а для Бразилії 400 осіб. До Аргентини можуть їхати мушки поодиноко, бездітні подружжя й родини які мають потрібну готівку на закуп землі та віродостойні листи від своїх і знайомих, з яких виходило би, що вони по приїзді до Аргентини можуть негайно закупити землю і розпочати працю на рілі.

Поза контингентом можуть їхати до Аргентини особи, що мають візвання і корабельну карту, як також емігранти жиди, що мають поручення через жидівське товариство „Гіяс“.

В квоті до Бразилії можуть їхати лише такі особи, або родини, котрі мають завізвання від своїх або роботодавців, як також вишколені теслі, бетонярі й огородники.

ПОЖЕЖІ ЛІСІВ

Біля містечка Бонки на Познанщині загорівся державний ліс, який обіймає простір 200 моргів. Жертвою пожежі впalo 25 моргів ліса. Пожежу зліквідовано. Причиною пожежі був недокурок, який кинув оден з лісових робітників.

Другий випадок пожежі ліса мав місце біля села Залуські Галди на Шлезьку. Там загорівся ліс, який належить до Акційної Спілки Гіше. На місці пожежі прибула вогнева сторожа і по кількох годинах зліквідувала вогонь. Згоріло 3 морги старого чатинного ліса.

Протести проти переслідувань в Радянському Союзі

Громадяне Сільця Белзького, пов. Сокаль, зібрані в числі понад 600 на нарочно скликаних сходинах дня 16-го березня 1930. по вислуханню рефератів: о. Степана Ничая, студ. прав. п. Ів. Климова і деяких вияснень п. Ом. Волоссянського, що прибув як делегат Філії „Просвіти“ на Заг. Збори Читальні, які відбулися безпосередно по протестуючих сходинах, глубоко тронуті переслідуванням в ССР. всякої релігії, а особливо хр. католицької й обурені до живого запереченнем вітцівського авторитету і церковно-законних вінчань, а тим са-

мим нищеннем родинного життя і валенням основ суспільного ладу, підносять однодушний і громкий протест перед цілим культурним світом проти безприємного насилування свободи совісти, проти ширення безбожності і підкопування моралі.

Зокрема осуджують національний гнет під московсько-більшовицькою владою на Вел. Україні та вязнення і звірське знущання по вязницях що найсвідоміших і найкращих громадян вірних ідеї незалежності України.

—о—

Гнильче, пов. Підгайці. Дня 30. марта 1930 р. відбулися тут Загальні Збори читальні „Просвіти“, на яких по рефераті о. пароха: „Про національне і релігійне положення українського народу під пануванням більшевиків“ однодушно ухвалено:

„І ми громадяни села Гнильча підносимо свій голосний протест проти звірського знущання більшевиків над релігійною і віруючою християнською людністю України і Росії, яка за свої

релігійні і національні переконання проливає море сліз і крові. І як не маємо слів обурення на окреслення більшовицького терору, так знова висказуємо свій подив і почесть жертвам цього терору, котрі доповнюють ряди мучеників за віру в Христа-Бога. За провід зборів:

Степан Гудко о. Прокіп Максимович
предсідник секретар.

(Печать).

—о—

Ми, члени підписаних товариств і мешканці села **Нивиць**, радехівського повіту, по вислуханню реферату о. П. Казанівського у дні 23. III. ц. р. підносимо рішучий протест перед цілим культурним світом проти нечуваного варварства і терору, якого допускаються варвари-окупанти більшевики над українським народом по той бік Збруча. Протестуємо проти діявольського переслідування релігії і Церкви, проти варварського нищення родини, проти нікчемної злоби, з якою затроюють душі молодого покоління, проти подлої злоби, з якою нищать усякі благородні пориви незатроєні ще душ, які бажали б душевної та політичної свободи своєму народові. Висказуємо свою почесть і подив тим, найкращим синам України, що навіть перед лицем смерті гордо

і сміло обстоюють незалежність рідної країни, та готові своєю смертю засвідчити перед цілим світом, що робота облудних Каїнів родить також нових мучеників, на кістках котрих повстане воля народу.

Нивиці, дня 30. марта 1930 р.
За Виділ читальні „Просвіти“:
о. П. Козанівський, Микола Парубочний

(Печать).

За Управу Кооперативи:
Тимко Ячишин.

(Печать).

За Виділ Тов. „Сокіл“:
Іван Мотмок

(Печать).

Виділ Кружка „Сільський Господар“
Григорій Конопович.

2) Протестуємо проти вязнення і катування по тюрях цвіту української інтелігенції, свідомого селянства та робітників.

3) Протестуємо проти рабівничої господарки доконуваної червоними катами на Україні.

4) Всіх переслідуваних закликаємо до видержанності в вірі аж до мученичої смерті.

о. Михаїл Слігуревич, парох, Степан Зелінський, Михаїл Марущиковський і 500 підписів.

—о—

Загальні Збори читальні Просвіти Броварі 16-III, по представлению

через свого пароха страшних переслідувань св. віри і Церкви на Україні і в

Росії, заложили протест проти нечуваних переслідувань і гноблень, якими слуги діявола і антихриста стараються винищити всякий слід Богопочитання.

Тому рішучо протестують проти сего нечуваного червоного терору, а разом виказують свою погорду всім їх бездійним прислужникам, домородним безвірникам, сельробам і комуністам.

Теоф. Уніловський Ник. Струтинський Голова Чит. Просвіти секретар і 46 підписів.

В неділю дня 30. марта 1930 по богослуженню зібралися тутешні парохіяни з **Трибуховець** і громадно підписали протест проти страшних більшевицьких переслідувань в Росії й на Україні. Протести заохопрені печатками уряду парохіального й читальні „Просвіти“ переслано до Варшави.

Годиться також подати до відома ширшого загалу, що тутешні парохіяни Трибуховець і Цвітової в першу неділю посту в Церкві по Службі Божій всенародно піднесенням руки прирекли не уживати алькоголю в часі посту і на Великден.

По щасливім початку сего діла, маємо повну надію, що ціла громада доведе мудру установу обходитися без всяких „горячих“ напоїв при весілях, хрестинах, похоронах та інших нагодах.

Подав свящ. П. К.

Про два виховання

„В здоровому тілі здорова душа, де сила — там воля витає“. Такі слова находимо в сокільськім гімні й вони мають повну слухність. Ніколи не пропаде такий народ, який завчасу подбає, про гарне духове та фізичне (тілесне) виховання своїх членів — горожан. Перед такою сусільністю і перед таким народом стоїть все як найкраща будучість. Хочби і серед дуже важких відносин доводилося проживати такому народові, хочби навіть такий народ був поневолений через другий державний народ. Прийде час і народ такий стане своїм власним господарем, бо завчасу зумів він підготовити себе до боротьби за краще майбутнє.

Таке підготовування, таке виховання розріжняємо подвійне: духове і фізичне (тілесне).

Бажаючи своєму народові гарного духово-морального виховання — ми рівночасно бажаємо йому, щоб він став народом культурним, просвіченим, чесним, взірцевим а передовим, народом релігійним. Кажемо: передовим релігійним, бо тільки на релігії можна оперти гарне духове моральне виховання.

Коли ж ми бажаємо своєму народові доброго фізичного виховання, то ми заразом хочемо, щоб наш народ став тілесно сильний, здоровий і спосібний. Отсі два виховання не повинен занедбувати ніякий народ, що хоче жити, розвиватися та діжатися кращої долі.

В. Г-ий

ЧИ ЗНАЛИ ВИ, ШО...

Водопад, якого води не „спадають”, але пливуть вгору, є в долині Нуассу на Гонолюлю. (Постійні вітри піднімають воду й кидають її взад на гору).

Скорпіон затроює себе власною їддю, коли йому грозить вогонь.

В озерах на пустині Сагарі в Африці живуть морські риби.

Рибу покриту шерстю замість лусками зловили в вересні 1929 р. в Америці в місцевості Seattle (Washington).

Найбільше виробляє паперу Швеція. Вона достарчаче його 50 державам.

Одна копальня вугля в Пенсильвії (в Америці) горіла через 61 літ.

Мідь була відома в Єгипті тому 7 тисяч літ.

ЦЕРКОВНИЙ КАЛЕНДАР

13.4 (31) Неділя 6. поста (Цвітна)

УСТАВ: Веч. вел. з Литією. Блаж. муж. Госп. возв. стих. Тріод. 10. Сл. Днесь благодать І н. Празн. Вход. Чтенія 3. Литія празн. Стиховні празн. з Тріоди. На благословен. хліб в троп. Лазаря 2 р. і неділі цвіт. 1 р. Утрена. Бог Госп. троп. Лазаря 2 р. Сл. І н. празн. Катисм. ряд. і Сідалні празн. Полислієм — Сідален пополисл. Степенна 4. гл. (1 антиф) Прокім і Єванг. (Мат 83.) і стихира празн. (Воскресеніє Христово не береться) Попсал. 50 Благословені вай як в Літургіоні і роздається під час мирівания на Утрени. Канон празн. Катав. празн. Честнішую і Світильна не береся. По 9. п. Свят 3 р. На хвалите стихир празн. По Славосл. троп. Лазаря 1 р. На часах — троп. Лазаря Сл. празн. Конд. празн. Служба Бож. Злат. На Прокомідії приготовляється три агнці більше (на Літур. Преждеосвяц. Дарів на понеділок, второк і середу) Антифон. празн. Входне троп. Лазаря Сл. празн. І н. конд. празн. Трісвятоє. Прокім. Апост. Алл. Єванг. За Достойно і Причаст. празн Апост. 247. Евг. Йоан. 41.

14. (1) Понеділок великий. Преп. Марії Єгипет. **15. (2) Второк великий.** Преп. Тита Чудотвор. **16. (3) Середа велика.** Преп. Никити. **17. (4) четвер великий.** Преп. Йосифа і Георгія. **18. (5) П'ятниця вел.** Память смерті ГНХ. *) Св. мч. Теодула.

УСТАВ: Часи царські як в Тріоди. Чтенія і Євангелія (Літургія не відправляється). Около полуночі Вечірня вел. (без Катис.) Вход з Єванг. По Світе тихий Прокімен Тріоди перший і 1 чтеніє. Прокім. Тріоди другий і два чтенія. По чтеніях „Воньмим мир всім Премудрость воньмим“. Прокімен Апостол, і Євангеліє Маттея 110. Ектенія Рцім всі, Сподоби Господи, Ісполним,

Стихири стиховні. На стиховних священик убирає всі ризи і дає плащаницю чотиром мужам. Бере Найсвятіші Тайни і творить обхід наоколо церкви при Слава Інні „Тебе одіявшогося“. По обході вертають до церкви, священик ставляє Найсвятіші Дари на кивоті а плащаниця кладе на приготовлені місці (Божім гробі). По нині отпущаєши, тропар Благообразний Йосиф 3 р. з поклон. Отпуст вел. і цілованнє плащаниці. (Від нині аж до неділі включно не вноситься тіла усопшого до церкви. Соб. Льв. т. XII. гл. 1. § II. 6) Повечеріє м. з канон. о розп'яті і на плач Пречистої Богородиці Конд. Велик. Суботи. — Полунощ. суботна. Вечером нині відправляється Утрена надгробна. (Єрусалимська) перед Божим гробом.

9. (6) Субота велика. Св. Євтихія. архієп.

***) Смерть Ісуса на Голгофті.** Св. Євангелист Йоан так описує муки й смерть Ісуса на Голгофті: ...І несучи свій хрест вийшов на те місце, що звуться лобне місце, а по єврейські Голгофта, де розпяли його, а з ним інших двох, відси і звідти, то серединіж Ісуса. А написав Пилат і надпись, і умістив на хресті. Булож написано; Ісус Назарянин, Цар Юдейський. Сюж надпись многі з Юдеїв читали, бо недалеко міста було місце, де розпято Ісуса. А було написано по єврейські, грецькі і римські. Говорили отже Пилатові первосвященики юдейські: Не пиши, Цар Юдейський, але, що він сказав: Я цар Юдейський. Відповів Пилат: Що я написав, написав.

Воїни-ж, коли розпяли Ісуса, взяли його одежду і поділили на чотири часті, кождому воїнові часть, і хітон; а хітон був не сшитий, увесь від верху тканий. І говорили до себе: Не дрім його, а киньмо жереб на нього, чий має бути; щоби сповнилося Писання, (що каже:) Розділили мої ризи між себе, і на мою одежду кидали жереб. І воїни се зробили. І стояли при хресті Ісусові мати його і сестра його матері Марія Клеопова і Марія Магдалина. Ісус же побачивши матір і ученика, що стояв, кого любив, сказав матері своїй: Жено, се син твій. Відтак сказав ученикові: Се мати твоя. І від тої години взяв її ученик до себе. Опісля Ісус знаючи, що вже все звершилося, щоби сповнилося Писання, сказав: Жажду. Стояла-ж посудина повна оцту, і вони наповнивши губку оцтом, та на ісон настромивши, піднесли йому до уст. Коли-ж Ісус приняв оцет, сказав: Звершилося, і схиливши голову, віддав духа. А Жиди тому, що була п'ятниця, щоби не оставилися на хресті тіла в суботу, бо був великий той день суботи, просили Пилата, щоби поломано їм голені і другому, котрий був з ними розпятий. До Ісуса-ж прийшовши коли побачили його вже мертвого, не поломили йому голеней, але оден з воїнів копем отворив йому бік, і зараз вийшла кров і вода; і той, що бачив, засвідчив і свідоцтво його правдиве, і він знає, що правду говорить, щоби й ви увірили. Бо се сталося, щоби сповнилося Писання. (Йо. 19.).

Яку поживу дає земля ростинам

В кождій почві (грунті), на якій можуть рости трави, кущі чи дерева, є порохнячка, пісок, глина, вапно, потас, сіль (кухонна), салітра і залізна ржа. Порохнячка або перегній (гумус), це перегнилі збутвілі останки погиблих передніми роками ростин. Цей чорний порошок закрашує на темно почву і коли його богато, творить т. зв. чорнозем. Щож із цих складників потрібно ростині до життя.

Зробім такий досвід. Візьмім із зораного поля трохи землі, даймо до глиняної мисочки і перепалім на легкім огні. Перегній згорить. Від нього остане в мисочці тільки попіл. А пісок, глина, вапно, потас, салітра, сіль і залізна ржа остануть майже цілком такі, які були в неперепаленій почві. Даймо тепер ту перепалену землю до горнятка і киньмо в неї кілька насінь фасолі або гороху. Насіння зійдуть і будуть розвиватися й рости нормально. Значить, що те, що згоріло в перегною, непотрібне для живи ростини.

Але йдім даліше. Викиньмо в який-будь спосіб з тої перепаленої почвиглину і пісок та знову посіймо в ній насіння якоїбудь ростини. Насіння знову зійде і ростина буде жити як звичайно: дістане листя, цвіти і видасть знову насіння. І справді, без глини і піску більша частина ростин може цілком обйтися. І глина і пісок в кождім ґрунті потрібні передовсім на те, щоби мали в чим укріпитися й держатися коріння.

Але коли ми з перепаленої землі крім піску і глини заберемо ще дещо, нпр. вапно, залізну ржу, салітру або потас, то кинене до неї насіння, або цілком не зійде, або як зійде, то скоро змарніє і згине.

Спробуйте нпр. усунути з почви, в котрій гарно росте фасоля, залізну ржу. Ростина зараз заче марніти, її зелене листя поблідне і ростина скоро згине, коли її не прийдемо завчасу на поміч. А поможемо їй так, що полиємо ту землю водою, в котрій розпущена залізна ржа. (Щоби залізна ржа розпустилася в воді, треба до води дати трохи соляної кислоти). І зараз ростина підправиться. Поблідле листя позеленіє і вся ростина дістане знову здоровий вигляд. Звідси видно, що зелена краска листя і молодих стебел залежить від того, що в ґрунті є залізо. Коли в ґрунті нема заліза, не буде зелени в листях. А не стане тоді зелени, то не стане і самої ростини.

Догадуєтесь тепер, нашо був цей досвід. Він переконав нас, що для життя ростини безумовно потрібні тільки такі речевини: попіл з перегною (порохнячка), трохи вапна, залізна ржа, сіль, салітра і потас. А все інше — це люксус, без якого може ростина обйтися. Розуміється, що для життя ростини потрібні ще вода, воздух, світло і тепло. Але про це поговоримо в слідуючих числах.

КОПАЛЬНЯНА КАТАСТРОФА

З Королівської Гути на Шлезьку доносять: В копальні вугля св. Варвари, яка належить до Скарбоферму, завалився в однім місці хідник. Оден робітник убитий, а оден тяжко ранений.

ІСТОРИЧНИЙ КАЛЕНДАР

17. IV. 1093 помер князь Всеволод Ярославич, князь Переяславський і великий князь Київський. Не добре вийшло з цього, що князь Ярослав М. умираючи, поділив свою державу на уділи між своїх синів. Хоч київський князь й мав зверхну владу, та тільки на словах, в дійсності кожен князь правив самостійно в своєму уділі, не зважаючи на великого князя. Мало цього, князі стали заводити міжусобиці, сильніші проганяли слабших і забирали їх землі собі. А тут ще на степах з'явилася нова орда Половців, що разураз нападала на українські землі, грабувала їх, людей забирали в полон. На лихо й прогнані князі (князі ізгої) стали наводити Половців проти князів, які відібрали в них землі. Дійшло до цього, що київський великоукраїнський престол не був безпечний. Кияне виступили проти князя Ізяслава Ярославича, бо не хотів видати їм зброї й оружжа в похід на Половців (князь боявся, щоб Кияне цеї зброї не вжили проти нього самого). Тоді Кияне посадили на престол Всеслава кн. Плоцького, а Ізяслав утік. Та вскорі втік із Київа й Всеслав. Не хотів бути лялькою Киян. Тоді Кияне закликали до себе Святослава й Всеволода, та й вони не хотіли йти в Київ. І Кияне мусіли прийняти назад Ізяслава. Аж пізніше виступили вже самі Святослав із Всеволодом проти Ізяслава й поділилися його уділом (1073 р.). Святослав помер у три роки (1077) і на київському престолі засів Всеволод. Був це князь хитрий і витревалий. Він старався злучити в своїх руках як найбільше земель. П'яtnацятлітнє князювання Всеволода в Київі прошло в безнастаний боротьбі з князями ізгоями. Найбільше докучив йому князь Олег Святославич, прозваний Гореславичем, за те горе, що терпіли люде від нього й від його половецьких орд, що наводив він на Україну. Про це співав співець „Слова о полку Ігоревім“ так:

„Були віки Троянові, мінули літа Ярославові
Були полки Олегові, Олега Святославича
Цей бо Олег мечем коромолу кував,
сіяв стріли по землі.
Вступив у золоте стремено в Тьмутаріків
рокані,
А вже як дзвін чув великий Ярославів
син Всеволод,
Володимир вуха затикав собі в Чернігіві.
Гинуло життя Дажбожого внука (українського народу),
В княжих сварах віки людські коротилися“.

Та не випустив князь Всеволод київського престола з своїх рук, старався скріпити значіння київського князівства й збільшити його простір. Помагав йому в цьому розумний його син Володимир Мономах, чернігівський князь, якого він посыпал усюди з військом. Вмираючи оставив князь Всево-

лод двох синів: Володимира Мономаха та Ростислава й кілька дочек. Одна з них Ганна (Янка) була черницею, а друга Евпраксія була віддана за німецького маркграфа, а повдовівши, за німецького цісаря Генриха IV. Потім вернула в Київ і тут теж постриглася в черниці. Поховали князя Всеволода в Софійському соборі, побіч батька Ярослава Мудрого.

17.IV. 1847. арештували Тараса Шевченка. Коли Шевченко переїздив із Чернігова в Київ арештували його при перевозі на Дніпрі жандарми. Причиною арештування був чийсь донос, що він виступає ворожко проти царя й цариці. Як доказ подали його поеми „Сон“ і „Кавказ“. Цар лютий за ці поезії підписав присуд на досмертне заслання Шевченка в салдати, з місцем служби в Оренбурзькому краю та з забороною писати й малювати. Та Шевченко не кинув писати. Писав потайки й із цих часів маємо найкращі його поезії й поеми.

19.IV. 1885. помер Микола Костомарів, славний історик. Костомарів був родом із Вороніжчини. Був він одним із визначних діячів і славний історик. Був він професором історії на університеті в Петербурзі. Написав багато наукових праць із історії України. Важніші його твори це „Руська історія в життєписах“ „Богдана Хмельницького“ і багато праць із пізніших козацьких часів. Писав також поезії під прибраним іменем Єремія Галка й написав історичну драму „Сава Чалий“. Був він членом Кирило-Методієвського Братства, яке бажало утворити союз усіх слов'янських народів, підготовити знесення кріпацтва й заведення на землях царської Росії свобод. За належання до цього братства арештували Костомарова враз із іншими і без суду заслали його до Вятки, де прожив несповна три роки. Відси перенесено його в Саратів а в 1859 р. став він професором петербурзького університету. Та був він професором тільки до 1861 р. Потім жив у Петербурзі з своїх історичних праць. Там і помер.

АСТРОНОМІЧНИЙ КАЛЕНДАР

13. IV.	схід сонця	4:38,	захід	6:10
14. IV.	"	4:36,	"	6:12
15. IV.	"	4:34,	"	6:13
16. IV.	"	4:32,	"	6:15
17. IV.	"	4:30,	"	6:16
18. IV.	"	4:28,	"	6:18
19. IV.	"	4:26,	"	6:20

Дня 13.IV. о год. 4:48 повна. В квітні прибуває дні на 1 год. 43 мін.

Народній календар. Коли на Марії Єгиптянки (14.IV) вода, то буде гарна трава.

Недомагання вух як притулений слух, стрикання, шум і т. п. усуває домашнє средство „Glirosan“. Ціна 3 зол. 50 гр. разом з коштами пересилки. Адр: Cz. Adamczewski, Poznań ul. Zwierzyniecka. 1—1.

БІРЖА

ЗБІЖЖА: (за 100 кг. льоко стація надан.). Пшениця дв. 36·50—37·50, пшениця с. 33·75—34·75 жито д. 19·00—19·50, жито сел. 18·25—18·75, ячмінь на мливо 18·—18·50 овес гол. 14·50—15·, кукурудза 22·25—23·25, бараболя промисл. 2·75—3·, фасоля біла 45—55, фасоля колір. 30—35, фасоля краса 40—45, горох ½, Вікторія 24·75—26·75, горох пільн. 20·21·, гречка 23·50—24·50 лен 66·50—68·50, любинъ 24—25, конюшина червона 150—170, просо 26·75—27·75, сіно прас.: 8·50—9·00, солома прас. 5—6.

ГРОШІ. Доляр ам. 8·90.

Молоко, масло, яйця: „Маслосоюз“ платив дня 5. IV. за першорядне солове масло на вивіз по 4·70 зол. за кг, за несолене в блоках 4·70 зол.

За літру молока 34 гр., за літру сметани 1·60 зол.

За копу яєць платиться 5·80 зол. З огляду на близькі свята попиг збільшений.

Переписка Адміністрації:

ВП. Фігура Николай. Лютовиска. Гроші одержали. Передплата заплачена до 1. вересня ц. р.

Впр. ОО. Редемптористи. Гроши в сумі 21 зол. і 9 зол. одержали.

Замовляйте отсі КНИЖКИ

Бібліотеки Укр. Христ. Організації

Львів, Кльоновича 8/II.

Ч. 1. Основи соціольогії .	3·—
Ч. 3. Спіритизм	2·—
Ч. 4. Життя св. Кирила і Методія	0·80
Ч. 5. Секти і сектанти .	0·60
Ч. 6. Петро, перший уніяцький митрополит України-Руси . . .	1·50
Ч. 7. Греко-кат. Церква .	0·95
Ч. 8. Др. О. Назарук: Преса	3·—
Ч. 9. Борці за Церкву (Св. Павло)	2·00
Ч. 11. Др. О. Назарук: Вчансна весна в північній Альберті	0·50
Ч. 12. о. Т. Галущинський: Найвищий Пастирський Уряд в Хр. Церкві	0·60
Ч. 13. Зброя до оборони і наступу (Начерк реферату про пресу)... [добр. даток]	
Ч. 14. о. Т. Галущинський. Царство сатани наступає на нас . . .	0·80